Balaídos On tot va començar

El Girona tornarà demà passat a Vigo, on va aconseguir el triomf el 2008 en l'estrena a Segona A gràcies a un gol de Duran

Els jugadors del Girona celebren el 0-1 marcat per Jaume Duran a Balaídos el curs 2008-09.

El Girona [http://www.diaridegirona.cat/tags/girona-cf.html] reprendrà la competició demà passat a Balaídos contra un Celta [/esports/futbol/primera-divisio/celta-de-vigo/] que arribarà al partit amb la moral ben alta després de golejar l'Eibar a Ipurua (0-4) i esvair alguns dubtes. El balanç d'un punt dels darrers 12 obliga el Girona a puntuar a terres gallegues amb el risc que, de no fer-ho, pugui caure en zona de descens.

Al marge del que pugui passar a classificació, el retorn a Vigo és sempre especial per a un Girona pel qual el Celta i l'estadi Balaídos sempre tindrà un lloc destacat a la seva història.

El conjunt gironí no trepitja la gespa de l'estadi gallec des de l'octubre del 2011 quan hi va caure per 2-0 en un any (2011-12) en què es va aconseguir la permanència de la mà de Javi Salamero gràcies a una recta final miraculosa. Malgrat aquella derrota que agreujava la crisi de l'equip de Raül Agné [http://www.diaridegirona.cat/tags/raul-agne.html], Vigo comporta sempre una connotació positiva per al Girona des que el 20 d'agost del 2008, l'equip va reestrenar-se a Segona A, mig segle després de l'últim cop, amb una sonada campanada. La culpa la va tenir un gol de Jaume Duran (m.63) que va servir per donar els primers tres punts del curs al conjunt gironí davant les cares d'incredulitat dels jugadors i l'afició del Celta.

Amb 9 futbolistes que venien d'ascendir de Segona B (Ponzo, Jose, Migue, Serra, Rangel, Matamala, Dorca, Jito i Arnal) i un Juame Duran que estava jugant a Tercera amb el Palamós, el Girona es va plantar a Vigo sense res a perdre i amb molt a guanyar.

La inexperiència a la Lliga de Futbol Professional va fer que ja al túnel de vestidors paguessin la novetada en entrar corrents al terreny de joc enlloc d'esperar el Celta i sortir al camp plegats com és habitual en els partits de Primera i Segona

A. L'entrada es va haver de repetir però el Girona ja no tornaria a mostrar cap més senyal de ser novell a la categoria durant el partit. Duran a la segona part va confirmar la gran sorpresa amb l'històric 0-1. Allà es va

escriure la primera plana d'una història que encara continua, amb fites impensables en aquell moment com l'ascens a Primera divisió que permetrà ara a l'equip tornar a Vigo.

Un dels protagonistes d'aquell dia va ser Jordi Xumetra. El de L'Estartit -actualment sense equip després de desvincular-se del Saragossa- va entrar al minut 70 substituïnt el golejador. «Jo estava escalfant darrere la porteria on va marcar en Jaume i em vaig abraçar en Toni Masferrer, el preparador físic», recorda. Xumetra considera que «l'inèrcia guanyadora» amb què va arribar el Girona del curs anterior va ser clau. «Aquell Celta estava fet per pujar però nosaltres veníem amb l'inèrsia de l'ascens».

A més a més Xumetra dona bona part del mèrit del triomf a Agné. «En Raül ens va dir que els davanters no podien rebre. Com evitar-ho? Tapant en Trashorras, que era l'encarregat de subministrar-los pilotes. En Matamala i en Dorca el van deixar sec».

Xumetra, amb l'experiència de 56 partits amb el Llevant (20013-16) a la màxima categoria està tranquil amb l'inici de curs que està fent el Girona. «A Primera Divisió hi ha dues lligues. Els de dalt, que són imbatibles i si tenen un mal dia se'ls pot esgarrapar algun punt; i la resta contra els quals s'ha de sumar tant com es pugui durant la primera volta per no patir gaire durant la segona».

Vigo també va ser l'escenari d'una altre triomf històric del Girona, el 0-4 del curs 2010-11. Aquell dia el serbi Ranko Despotovic va ser el gran protagonista en anotar un trio de gols. L'altre va ser obra de Luso. Aquella victòria va ressuscitar les possibilitats de disputar el play-off d'un Girona que encara somiaria la jornada següent superant el Xerez (4-2).

La derrota a Cartagena (1-0) amb l'esperpèntica actuació d'Hernández Hernández (va expulsar Migue, Albert Serra, Peragón i Despotovic) va acabar amb el somni de jugar la promoció per als d'Agné.

L'altra visita del Girona a Balaídosen aquesta etapa modernava acabar amb derrota (2-1) en un dia recordat pel núvol de cendres provocat per l'erupció del volcà noruec Eyjafjalla que va col·lapsar el trànsit aeri al continent europeu. L'endemà del partit, l'expedició blanc-i-vermella -liderada per Narcís Julià a la banqueta- no va poder tornar amb avió i va haver de desplaçar-se de Santiago fins a Madrid amb autobús. Un cop allà ja va poder volar a Barcelona.

L'altre precedent a Vigo contra el Celta és ja en blanc-i-negre. Data de l'any 1936 en la fase d'ascens a Primera i el Girona va perdre clarament (3-0). Els gallecs, juntament amb el Saragossa pujarien a la màxima categoria després d'imposar-se en una lligueta a Girona, Arenas de Getxo, Múrcia i Xerez.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/09/27/balaidos-comencar/869797.html?utm_source=rss